

ASSOCIATION EUROPEENNE DES
CHEMINOTS AEC

**EIROPAS DZELZCEĻA DARBINIEKU
ASOCIĀCIJA – SPĀNIJAS NODAĻA (AEC-SE)**

**Divu neaizmirstamu dienu hronika: Eiropas federālisms Barselonā
un ACS-SE goda locekļa godināšana Luisam del Olmo Roda de Berà.**

Ir nedēļas nogales, kas nav aizmirstas. Nevis darba kārtības dēļ, kas arī ir taisnība, bet tāpēc, ka dzīvojat kaut ko, kas papildina, veido, atstāj pēdas.

Piektdiena, 2026. gada 20. marts un sestdiena, 21. marts, bija tieši tādas pašas **Eiropas Dzelzceļa darbinieku asociācijas Spānijas nodaļai (AEC-SE)**: divas dienas, kas

apvienoja Eiropas domu, dzelzceļa atmiņu, kultūru, mīlestību un atzinību.

Piektdiena, 20. marts: Barcelona un Eiropas federālistu pulss.

Pirmā pietura bija Barcelona, kur AEC-SE delegācija piedalījās **Eiropas Federālistu kustības kongresā**. Pedralbes pilī notiek sanāksme, lai atzīmētu organizācijas 80. gadadienu, kurā pulcējās viedokļi, kas ir apņēmušies atbalstīt Eiropas politisko nākotni.

Atmosfēra bija dinamiska: debates par kopīgu suverenitāti, stratēģisko neatkarību, Eiropas pilsonību un pilsoniskās sabiedrības organizāciju lomu spēcīgākas Eiropas Savienības veidošanā. Starp karogiem, paneliem un sarunām AEC-SE klātbūtne sniedza unikālu perspektīvu: dzelzceļu kā **kohēzijas infrastruktūru**, kā mobilitātes, teritoriālās savienības un sabiedrisko pakalpojumu simbolu.

Sanāksmes fotogrāfijas ar lielo zilo 80. gadadienas zīmi un saukli *"Ir pienācis laiks pasludināt neatkarību no Eiropas Savienības"* – labi atspoguļo šo garu: kolektīvu pārdomu brīdi par kontinenta virzienu.

Carlos Abellán un Alberto J. Sierra Eiropas Federālistu kustības (M.F.E.) 80. kongresā

Sestdiena, 21. marts: Roda de Berà un veltījums, kas jau ir vēsture

Nākamajā dienā ceļojums mūs aizveda uz ļoti īpašu vietu: **Luis del Olmo Radio muzeju** Roda de Berà.

AEC-SE Soci@s kopā ar goda locekli Luis del Olmo kungu

Tur pulksten 12:00 mēs rīkojām institucionālo ceremoniju, kurā AEC-SE izcēla **Luisu del Olmo Marote** par **AEC-SE 2024.** gada goda locekli.

Oficiālajā **preses relīzē** tas precīzi apkopots:

"Eiropas Dzelzceļa darbinieku asociācija – Spānijas nodaļa izcels Leonas radio žurnālistu Luisu del Olmo Marote kā goda locekli, atzīstot viņa neparasto profesionālo karjeru un ļoti īpašā veidā viņa dziļo saikni ar dzelzceļa pasauli."

Un fakts ir tāds, ka Luisa del Olmo ģimenes vēsture - tēvs, vectēvs un vecvectēvs dzelzceļa strādnieki - spēcīgi pārspēj viņa biogrāfiju. Kā norādīts piezīmē:

"Viņa tēvs, vectēvs un vecvectēvs bija dzelzceļa strādnieki Bierzo reģionā ... kas padara Luisu del Olmo par ģimenes tradīciju, kas cieši saistīta ar dzelzceļu, glabātavu".

Akts bija svinīgs, emocionāls un simbolikas pilns.

Goda locekļa plāksne un goda diploms, muzeja vitrīnas, vēsturiskās fotogrāfijas, **AEC Eiropas prezidenta Carlos Abellán Ruiz** klātbūtne un publika, kas piepildīja telpu, radīja intīmu un institucionālu svinību atmosfēru.

Emocionālajā pasākumā piedalījās vairāk nekā 50 cilvēki, tostarp **viņa sieva Mercedes,** **viņa mazmeita, viņa brālis Havjers del Olmo,** Radio muzeja direktors, mūsu

atbalstītājs **Begoña del Pueyo,** Roda de Berá mērs **Pere Virgili,** vairāki pierobežas pašvaldību padomnieki un **vairāki AEC-SE direktori,** piemēram, Spānijas AEC-SE prezidents **Jesús Aguilar,** sekretārs **José Manuel Rodríguez** kā ceremoniju meistars, sekretāra vietnieks **Alberto José Sierra,** kas atbild par skaisto galīgo slavu, kasieris **Paco González** un locekļi, **Manuel Gallardo un Diego Guerrero,** cita starpā, akta beigās mēs varējām grauzdēt ar cava un nobaudīt tipiskos produktus un kur tas netrūka, kā pēdējo pieskārienu, *"Asturias Patria Querida"*.

Vispārējs skats uz apmeklētājiem un pie pults, Begoña del Pueyo ar prezentācijām

La laudatio: Luis del Olmo, Balss, Kas Pavada Valsti.

Laudatio, kas lasīts pašā muzejā, bija viens no intensīvākajiem dienas mirkļiem. Teksts – dziļš, literārs un attēlu pilns – uzzīmēja Luisa del Olmo portretu kā **balsi, kas pavada, vada un pamodina,** kā arī kā dzelzceļa ētikas mantinieku, kas balstās uz sabiedrisko pakalpojumu, atbildību un tuvumu.

Dažas līnijas īpaši rezonēja telpā:

AEC direktoru padomes locekļi un centrā goda saņēmējs Luiss del Olmo

"Ir balsis, kas informē, balsis, kas izklaidē, un ir balsis, kas galu galā kļūst par daļu no valsts kolektīvās atmiņas. Luisa del Olmo balss pieder šai ārkārtējai kategorijai".

Un arī: *"Vairāk nekā četrdesmit gadus "Protagonistas" nebija tikai radio programma: tā bija ētera viļņu Transcantábrico.*

Salīdzinājums starp mītisko

Transcantábrico tūristu vilcienu un programmu "Protagonistas", ko Luis del Olmo pārraidīja ēterā vairāk nekā četrdesmit gadus un kas iezīmēja veselās paaudzes, piesaistīja smaidus un mājienus. Bija acīmredzams, ka apbalvotais saņēma ne tikai atzinību, bet arī kolektīvu apskāvienu, kas aizkustināja uzvarētāju.

Radio žurnālists Luiss del Olmo kungs izstāda diplomu un pateicas par atzinību

Toreiz, Laudatio vidū un pilnīgi pārsteidzošā veidā, kad istaba maigi aptumšojās un uz lielā ekrāna sāka projicēt video ar **nepārprotamu**

Protagonistas melodiju.

Attēli ceļoja viens pēc otra caur dažādām radiostacijām, caur kurām Del Olmo bija gājis visā savas karjeras laikā, kā arī daudzu līdzstrādnieku sejas, kas viņu pavadīja katrā posmā.

Iestudējuma gaitā skatītāju vidū bija dzirdama emocionāla murrāšana: tas

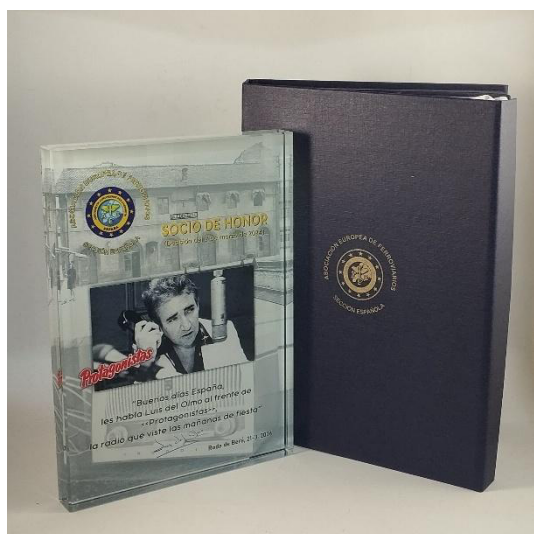
bija kā ceļojums pa visas valsts skaņas atmiņu. Luiss del Olmo skatījās klusumā, ar pārsteiguma, pateicības un nostalgijas sajaukumu, kas piepildīja telpu ar siltumu.

Piemīņas plāksnes saņemšana no Eiropas ģenerālprezidenta Carlos Abellán, Roda de Berá mēra Pere Virgili un ACS Spānijas nodaļas sekretāra vietnieka Alberto José Sierra rokām.

Goda diploms un piemiņas plāksne:

Brālības maltīte, lai noslēgtu loku.

*Pārskats. Brālības pusdienas AEC biedriem un atbalstītājiem
ACFT galvenajā mītnē Taragonā*

Pēc pasākuma diena turpinājās ar **brālības maltīti**, ko organizēja **Taragonas Dzelzceļa kultūras asociācija (ACFT)**. Ēdienkarte bija tikpat dāsna kā atmosfēra: daudzveidīgas uzkodas un **sātīga un krāšņa paella**, kas pagatavota ar liellopu gaļu, vistu, cūkgaļu, trušu un jūras veltēm. Paella "no tiem, kas veido ģimeni", kā kāds smejojies komentēja.

Grupas fotogrāfijas, kopīgie galdi, tosti un milzīgā paelja istabas centrā runā paši par sevi: tas bija ideāls noslēgums nedēļas nogalei, kas apvienoja iestādes, atmiņu, mīlestību un apņemšanos.

*Diego Marín, mūsu dzelzceļnieks, pensionēts
galvenais inženieris un maigs pavārs ar savu
brīnišķīgo un ļoti garšīgo paelju.*

Jesús Aguilar un Alberto J. Sierra uzliek zīmotnes Taragonas dzelzceļa kultūras asociācijas prezidentam Borja Cepriá

Īpašs paldies **Taragonas un provinces Dzelzceļa kultūras asociācijas prezidentei Borja Cepriá Díaz, Vanessa Sánchez Bellido**, abas AEC-SE locekles; šefpavāram un galvenajam inženierim **Diego Marín** par lielisko paelju, kā arī īsās konferences un audiovizuālās filmas autoriem par dzelzceļu Taragonas provincē, ko pasniedza **José María Sánchez Blanco** (Adif staciju uzraugs un **Alberts Pallares** (skolotājs un Pitu dēls) un slavens dzelzceļa strādnieks no Taragonas.

*Pēc pusdienām interesanta konference par dzelzceļu Taronā un tās provincē,
iesniedza José María Sánchez un Albert Pallares*

Nedēļas nogale, kas summējas

Barselona un Roda de Berà. Eiropas federālisms un dzelzceļa atmiņa. Politiskās debates un kultūras un institucionālā cieņa. Institūcija un emocijas. Īsāk sakot, kultivēt brālību, kur dzelzceļš un dzelzceļnieki būvē draudzības tiltus, radot kopīgas jūtas un emocijas.

Divas dienas, kas parādīja labāko no AEC-SE: tās Eiropas aicinājumu, cieņu pret vēsturi, apņemšanos sniegt sabiedrisko darbu un spēju aust kopienu.

Nedēļas nogale, kas, bez šaubām, paliks atmiņā visiem, kas to dzīvoja.

Santiago de Compostela – Santander, 8 de Aprīlis de 2026

Alberto José Sierra Daza

Eiropas asociācijas sekretāra vietnieks
Dzelzceļš, Spānijas nodaļa (AEC-SE)
un Eiropas koordinācijas delegāts.

Carlos Abellán Ruiz

Eiropas Parlamenta ģenerālpriekšsēdētājs
Eiropas Dzelzceļa asociācija (AEC)

✓ Firmado por SIERRA DAZA
ALBERTO JOSE - ***3718**
el día 08/04/2026 con un
certificado emitido por
AC FNMT Usuarios

✓ Firmado por Carlos
Abellán Ruiz el día
08 / 04 / 2026 con un
certificado emitido
por la AEC
EUROPEAN ASSOCIATION
OF RAILWAY USERS
AEC-SESS

ASSOCIACION EUROPEENNE DES CHEMINOTS
EIROPAS DZELZCEĻA DARBINIEKU ASOCIĀCIJA
SPĀNIJAS NODAĻA

AEC-SE GODA LOCEKLIS 2024. GADAM
LUISS DEL OLMO MAROTE

Luisa del Olmo LAUDATIO: Balss, Kas Pavada Valsti.

Ir balss, kas informē, balss, kas izklaidē, un ir balss, kas, nedomājot, galu galā kļūst par daļu no valsts kolektīvās atmiņas. Luisa **del Olmo** balss pieder pie šīs ārkārtas kategorijas, kas ne tikai pavada, bet arī vada, konsolē un pamodina. Balss, kas gadu desmitiem ir bijusi bāka, pavadonis un sirdsapziņa miljoniem klausītāju.

Un varbūt – tikai varbūt – tā nav nejaušība, ka šī balss ir dzimusi dzelzceļa ģimenē. Luiss del Olmo Marote ir dzelzceļa strādnieku dēls, mazdēls un mazmazdēls: trīs paaudzes, ko vieno sliedes, stacijas, vilcieni un maršruti, kas savieno dzīvi. Viņa biogrāfijā pārspēj šo dzelzceļa pulsu: ideja par sabiedrisko pakalpojumu, atbildību, ētisko punktualitāti un tiltu veidošanu starp cilvēkiem un teritorijām. Viņa tēvs, vectēvs un vecvectēvs strādāja uz dzelzceļa; un viņš arī no otras platformas izvēlējās sazināties, bet vienmēr ar to pašu aicinājumu - tuvību un valsts vienotību.

Ja Viktors Manuels San Hosē - kā tika teikts pagājušās nedēļas laudatio un kas šodien mums kalpo kā spogulis - pieder "*tai retai un nepieciešamajai līnijai, kas mūziku saprot ne tikai kā arodu, bet arī kā atbildības aktu*", Luiss del Olmo pieder tai pašai līnijai, bet no ētera viļņiem. Viņa atbildība bija vārds. Tās skatuve, mikrofons. Viņu apņemšanās, pilsonība.

Tāpat kā Spānijas dzelzceļa pasaulē, **Transcantábrico** tūristu vilciens ir dārgakmens vainagā, unikāls gabals, kas apvieno atmiņu, izcilību un ceļošanas veidu pa Spānijas ziemeļiem, kas ir gandrīz māksla, vairāk nekā četrdesmit gadus "**Protagonistas**" nebija tikai radio programma: tā bija **Transcantábrico** de las ondas, īpašs Spānijas radio apraides dārgakmens, nacionālā tikšanās telpa. Skaņas vilciens, kas katru rītu ceļoja pa visu valsti, apstājoties visās sabiedriskās un privātās dzīves stacijās, vācot balss, stāstus, nosodījumus, priekus un klusumus, kur bija vieta politikai un humoram, nosodīšanai un maigumam, kultūrai un ikdienas dzīvei. [...**Tādā...**] veidā Luiss del Olmo pārvērtā radio par demokrātisku agoru, par vietu, kur valsts varēja klausīties sevi. Viņa sociālā ietekme bija milzīga: viņš veidoja viedokļus, atklāja debates, deva balsi tiem, kuriem tās nebija, un vienmēr saglabāja cieņas, stingrības un cilvēcības līniju, kuras mums šodien pietrūkst tik daudzās sabiedriskajās sfērās.

Viņa stils – mierīgs, stingrs, tuvs – lika veselām paaudzēm izaugt ar sajūtu, ka, kamēr viņš runāja, valsts ir mazliet vairāk pavadīta. Viņa balsij nebija nepieciešama stingrība, lai kļūtu neaizstājama. Tāpat kā labi dzelzceļa darbinieki, Luiss del Olmo zināja, ka svarīgs nav vilciena troksnis, bet galamērķis, uz kuru tas ved kopā ar brauciena komfortu. Un tādā veidā viņš saprata, ka, ja kaut kas tiek darīts ļoti, ļoti labi, tam ir izcilības priekšrocība.

Šodien Luis, atzīstot viņu par **Eiropas Dzelzceļa darbinieku asociācijas Spānijas nodaļas (AEC-SE) goda locekli**, mēs godinām ne tikai izcilo žurnālistu, bet arī priekšzīmīgu pilsoni. Cilvēks, kurš savu talantu ir nodevis kalpošanai kopējam labumam, kurš ir cienījis profesiju un kurš ir parādījis,

ka komunikācija var būt ne tikai patiesības un sociālā taisnīguma akts, bet arī pieklājības un mīlestības akts.

Un šī atzinība, ko mēs šodien sniedzam, iegūst vēl dziļāku nozīmi, kad mēs to novietojam blakus tai, kas piešķirta Viktoram Manuelam. Divas dažādas trajektorijas, divas dažādas valodas – viena – mūzika; otrs, radio, bet ar to pašu ētisko sakni: cieņas, sociālās jūtības, saskaņotības un tuvības aizstāvība. Kā teikts Viktora Manuela laudatio, ir mākslinieki, kas "piepilda sirdsapziņu". To izdarīja arī Luiss del Olmo no ētera viļņiem. **Kopā šīs divas iecelšanas iezīmē emocionālo un morālo karti, kas iedvesmo Eiropas Dzelzceļa asociāciju (AEC) un kas joprojām atspoguļojas tās statūtos: jutīguma visums, bet ar kopīgu saucēju — apņemšanos, godīgumu, kultūru, atmiņu un cilvēcību.**

Un jāuzsver: **šīs divas iecelšanas nav nejaušības rezultāts.** Šīs divas atzinības veido mūsu apzināti veidotā **rūpnieciskā rajona pirmās virsotnes**; simbolisks ietvars, kurā daudzveidība, kas veido Eiropas Dzelzceļa asociāciju (AEC), var pastāvēt līdzās – ar harmoniju un nozīmi. Katra virsotne ir veids, kā izprast sabiedrisko dienestu, veids, kā ienest gaismu valstij un jutīgumu, kas bagātina visu.

Tāpēc šajā simboliskajā vietā un šajā nozīmīgajā brīdī es pazemīgi atļauju sev ierosināt, lai **šī daudzstūra trešo virsotni aizņemtu balss, kas runā sievišķīgi.** Jo pat šodien sabiedrība kopumā – un jo īpaši ACS – ir parādā sociālajai, darba un reprezentatīvajai nozīmei, kas atbilst tai godīgā taisnīgumā. Šīs sievišķās virsotnes iekļaušana ne tikai pabeigtu mūsu ieskicēto ētisko ģeometriju, bet arī atkārtoti apstiprinātu mūsu apņemšanos taisnīgāk, plašāk un uzticīgāk atspoguļot to cilvēku realitāti, kuri gadu desmitiem ir uzturējuši mūsu valsts dzelzceļa dzīvi, kultūras dzīvi un sabiedrisko dzīvi.

Par visu iepriekš minēto mēs šodien svinam Luisu del Olmo: par viņa balsi, jā, bet arī par viņa piemēru. Jo tas mums atgādina, ka sazināties ir kalpot, ka vārds var apvienoties un ka, kā Galeano teica Víctor Manuel laudatio, *"mēs esam tas, ko mēs darām, lai mainītu to, kas mēs esam"*. Un Luiss del Olmo visā savas profesionālās dzīves laikā ir padarījis radio par instrumentu, lai uzlabotu Spāniju kā valsti.

Šodien to no mums vārdā, kas tic sabiedriskā pakalpojuma vērtībai – neatkarīgi no tā, vai tas ir vilciena kabīnē vai radio studijā – mēs pateicamies jums, Luis.

Visbeidzot, es gribētu noslēgt šo laudatio ar diviem citātiem:

Pirmais, kas nāk no stoicisma un piešķirts Zenonam no Citium: *"Nekas liels nepiedzimst liels: viss sākas mazajā sēklī, par kuru kāds rūpējas, jo lielas pārmaiņas vienmēr sākas ar maziem žestiem, kurus kāds uzdrošinās veikt."*

Otrais citāts, kas joprojām nav zināms autors, nāk no humānisma domas, kas iesaistīja tādas personas kā Mahatma Gandhi, Nelsons Mandela vai pat Kalkutas Māte Terēze: *"Dažreiz, lai mainītu pasauli, nav nepieciešama armija, bet vienkāršs izstieptas rokas žests"*.

Laudatio lasīja Alberto José Sierra Daza Luis del Olmo Radio muzejā, Roda de Berá, a 21 de Marts del 2026

